

ваше по-голъмо, удряха му се по ржцетѣ по 2—3 пржчки; ако ли пѣкъ ученикѣтъ съвсемѣ не знаеше урока си, тогава наказанието ставаше на диво магаре. Ако ли нѣкои при тия ржчни и леки наказания не мирува, но разгнѣви учителя, тогава се повикваше на помощ фалагата съ всички нейни грозни приложения. А при таквизѣ несмислени и безчовѣчни наказания малкѣтѣ и страшливи ученици се измокрюваха въ гашѣтѣ си отѣ страхѣ! Нѣкои отѣ виновнитѣ ученици се оставяха безѣ обѣдѣ, други — да стоятѣ прави или да седятѣ на колѣне, докле си научатѣ урока; трети пѣкъ затваряха въ дупката. У даскалѣ Никола нѣмаше особенѣ затворѣ, но виновника натѣпкваха подѣ кревата му, дето, ни седналѣ ни легналѣ, скимтѣше и ридаше до вечерѣта, безѣ да научи нѣщо.

Следѣ като се изпитаха всички ученици и имѣ се преподадѣше новѣ урокѣ, отпущаха се за обѣдѣ. Близкостоящѣтѣ ученици отиваха да обѣдватѣ у дома си, а далечнитѣ оставаха да обѣдватѣ въ училището това, кому щото е турила майка му въ торбето. Сжщиятѣ ведѣ продължаваше и следѣ обѣдѣ до вечерѣта. Зимно време ученицитѣ насѣдваха да ядатѣ, кой де завърне на голия подѣ въ праха, а лѣтно време излизаха по двора.

Прозорцитѣ на училищното помѣщение зимно време бѣха закнижени съ опушена жълта хартия, та при затворени врата, гжсто пропитата атмосфера отѣ разни дѣхове не се тѣрпѣше — отѣ миризми на лукове, пре-соли, (кисело зеле), рапони и други още такива благоухания. По тоя правилникѣ отива всичко тѣй до есень, зиме и пролѣтъ; само лѣте се прибавяше къмѣ това — спане и ходене на рѣката. Това ставаше тѣй: 1 часѣ подирѣ обѣдването казваше се: ха спете! и всички ученици въ мигѣ се сгромолясваха да налѣгатѣ